

A ponent de Can Roig

Òdena

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Camí de Can Roig , PK 6,600
Emplaçament Al camí de la carena de Bellera, a uns 200 metres a ponent de Cal Roig

Coordenades:

Latitud: 41.62844
Longitud: 1.63472
UTM Est (X): 386274
UTM Nord (Y): 4609424

Classificació

Número de fitxa 08143 - 294
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Edats dels Metalls
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Terreny erm
Protecció Inexistent
Número inventari CC.AA. 3015
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08142A00600004
Autoria de la fitxa Lluís Pedraza i Jordana
Data de registre de la fitxa: dt., 26/11/2013 - 01:00

Descripció

Apareixen dispersos, tant en el cim de l'antic turó com en els dos vessants a banda i banda del camí, en una superfície força extensa, tot un seguit de materials arqueològics del Bronze Final sense distingir-se cap tipus d'estructura o construcció. Pere Arnau recollí abundants mostres ceràmiques en una àrea de dispersió reduïda. Aquesta concentració i la quantitat de ceràmica apareguda fan pensar que es tractaria d'un fons de cabana del qual no n'ha quedat rastre. Els materials recollits en superfície si exceptuem un esquerdill de sílex es redueixen a restes ceràmiques, en general, de grans i mitjans vasos de formes ovoides per a provisions, de vores rectes o quelcom sortides enfora i llavis plans i irregulars. Quan a les nanses predominen els anomenats mugrons arrodonits i gruixudes llengüetes horitzontals aplicades a la vora i a la paret del vas. De les bases tan sols s'ha localitzat un fragment de fons pla amb arrencament de paret. Morfològicament, aquestes ceràmiques presenten pastes amb desgredant irregular de quars i pissarra, amb una coccio incompleta que li confereix tons vermellors i marrons i un acabat poc allisat tant interiorment com exterior.

Les parets d'aquests vasos es presenten llises o decorades, essent les segones més comunes. El tipus decoratiu utilitzat són els cordons, llisos o impresos. Els cordons llisos la majoria són en forma d'amplis acanalats amb fins cordons de secció triangular.

Els cordons decorats es donen amb decoració impresa o incisa. També es poden donar les dues variants. Hi ha un fragment de la vora i arrencada de la paret d'un gran vas que ofereix un llavi amb rebava externa, decorat amb incisions no a la part plana sinó a l'exterior, i vèries línies de cordons afegits més o menys paral·leles a la vora, situades a la zona del coll. Els cordons són decorats amb incisions verticals o en diagonal, o en combinació. També, tot i que en menys quantitat, amb impressions digitals. Les zones decorades poden ocupar el coll o tota la peça en línies paral·leles, com sembla en alguns exemplars. En la seva majoria els cordons són horitzontals, però hi ha una variant a base d'un cordó horitzontal i units a ell s'aprecien dos cordons més creuats i d'altres enllaçats en diagonal convergent, que tindrien possiblement una estructura reticulada o en garlanda. Així mateix, hi ha alguns fragments decorats amb simples aplicacions d'argila.

Cal indicar, però, l'absència formes de vora sortint, d'acanalats i de bisellats. Destaca el barroquisme de les seves decoracions que en ocasions ocuparien bona part del vas. Durant la revisió de la Carta Arqueològica l'any 1991, els arqueòlegs van constatar la manca d'indis en superfície de l'existència de possibles estructures, aflorant superficialment fragments ceràmics de les esmentades característiques.

Història

El jaciment va ser descobert el 3 d'octubre del 1982 per membres de la Secció Arqueològica del Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada (CECI). En el decurs de la revisió del 1991, tot i la presència abundant de material arqueològic, es va constatar la inexistència d'estructures d'habitació vinculades al lloc.